

Αθήνα, 13 Οκτωβρίου 1999

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης απαντώντας απόψε στην “Ωρα του Πρωθυπουργού”, στη Βουλή, στην επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή της Ν.Δ. Δημήτρη Σιούφα, για τις διακομματικές επιτροπές του Ν.2333 τόνισε μεταξύ άλλων:

- Η διακομματική προσέγγιση είναι ένα θετικό στοιχείο στη λειτουργία του κοινοβουλευτικού μας συστήματος. Ο πολιτικός διάλογος και η σύγκλιση απόψεων, δημιουργεί όρους, προϋποθέσεις για ευρύτερη πολιτική συναίνεση σε μείζονα εθνικά, οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα.
- Σ’ αυτή την κατεύθυνση η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αξιοποίησε σε μεγάλο βαθμό τα πορίσματα των Διακομματικών Κοινοβουλευτικών Επιτροπών στο πλαίσιο του πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου.
- Σ’ αυτή την κατεύθυνση οι Διαρκείς Επιτροπές του Κοινοβουλίου παράγουν σημαντικό έργο διακομματικής προσέγγισης.
- Σε ό,τι αφορά την εμπειρία των Διακομματικών Επιτροπών του Ν. 2333 είναι γεγονός ότι στην πορεία διαπιστώθηκαν προβλήματα και επιφυλάξεις.
- Σε ό,τι αφορά το διακομματικό διάλογο για την Εξωτερική Πολιτική υπήρξαν πολλές διακομματικές συναντήσεις είτε στο πλαίσιο των επιτροπών της Βουλής είτε σε επίπεδο πολιτικών αρχηγών.
- Υπάρχουν πολλά κοινά σημεία ανάμεσα στις Διαρκείς Κοινοβουλευτικές Επιτροπές και τις Διακομματικές Επιτροπές του Ν.2333. Γι’ αυτό και διατυπώθηκαν κοινοί προβληματισμοί για το δυϊσμό των επιτροπών με την προοπτική να μεταφερθούν οι αρμοδιότητες των διακομματικών επιτροπών στις αντίστοιχες διαρκείς επιτροπές της Βουλής.
- Η αναβάθμιση του ρόλου των τελευταίων με τη δυνατότητα παραγωγής “πρωτογενούς” πολιτικής θα συνέβαλε στην ουσιαστική λειτουργία τους. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ανάγκη αυτή εκφράζεται στις προτάσεις για την αναθεώρηση του Συντάγματος τόσο του ΠΑΣΟΚ όσο και της Ν.Δ, έστω με διαφορετικούς όρους.
- Η βασική διαφορά στη σύνθεση των διακομματικών επιτροπών σε σχέση με τη σύνθεση των διαρκών επιτροπών της Βουλής συνίσταται στο ότι οι εκπρόσωποι των κομμάτων στις πρώτες δεν είναι κατ’ ανάγκη βουλευτές. Το χαρακτηριστικό αυτό, σε συνδυασμό με τη

δυναμική συμμετοχή εμπειρογνομόνων, ευνοεί τον “τεχνοκρατικό” εμπλουτισμό τους και, κατ’ επέκταση, διευκολύνει τη μελέτη των υπό συζήτηση θεμάτων. Η δυνατότητα, ωστόσο, της διενέργειας ακροάσεων εξωκοινοβουλευτικών προσώπων από τις διαρκείς κοινοβουλευτικές επιτροπές (άρθρο 38 ΚτΒ) -ενισχυόμενη ίσως περαιτέρω- μπορεί να ικανοποιήσει τη εν λόγω ανάγκη.

- Για την ανάθεση των αρμοδιοτήτων των διακομματικών επιτροπών στις διαρκείς κοινοβουλευτικές επιτροπές και την αναβάθμιση του θεσμού των ακροάσεων εξωκοινοβουλευτικών προσώπων θα χρειασθεί τροποποίηση του ΚτΒ (άρθρα 31 και 32). Ενώ ταυτόχρονα επιβάλλεται να αναληφθεί νομοθετική πρωτοβουλία σ’ αυτή την κατεύθυνση.

Για να δούμε όμως, τί επιδιώκει η Ν.Δ με την κατάθεση αυτής της ερώτησης;

- Ασφαλώς και είναι επιθυμητή η διακομματική συνεργασία για την κοινή εξέταση των προβλημάτων. Η Ν.Δ, όμως, εγκαλεί την κυβέρνηση ότι παρακωλύει το έργο τη διακομματική συνεργασία. Ωστόσο, το ενδιαφέρον της Ν.Δ για την προώθηση της διακομματικής συνεργασίας είναι υποκριτικό, γιατί η ίδια ούτε διάθεση συνεργασίας έχει, ούτε διάθεση διαλόγου. Η ίδια χρησιμοποίησε τις όποιες προσπάθειες συνεννόησης με σκοπό να παρακωλύσει, στη συνέχεια, το έργο των διακομματικών επιτροπών και για να καταγγέλλει.
- Όμως, για να λειτουργήσει η διακομματική συνεννόηση χρειάζεται διαφορετικό κλίμα από το σημερινό. Κλίμα αντίληψης ότι τα προβλήματα είναι κοινά, ότι τα προβλήματα που απασχολούν τον τόπο είναι προβλήματα του ελληνικού λαού και όχι της κυβέρνησης. Χρειάζεται, λοιπόν, η Ν.Δ. να συμβάλει στην από κοινού εξέταση των προβλημάτων και όχι στο να αρκείται μόνο να καταγγέλλει.
- Εμείς, παρ’ όλα αυτά, ελπίζουμε ότι κάποτε θα υπάρξει κλίμα συνεννόησης και έτσι θα μπορέσουν να λειτουργήσουν κοινές επιτροπές μέσα σε πνεύμα δημιουργικότητας.
- Δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται η ίδια τακτική από την πλευρά της Ν.Δ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η διακομματική επιτροπή που λειτούργησε αρχικά και κατέρρευσε όταν κλήθηκε να εξετάσει το θέμα του “Ι. Καποδίστρια” για τη συνένωση δήμων και κοινοτήτων.
- Αλλά, και στον τομέα της Παιδείας που είναι τόσο σημαντικός για το μέλλον της χώρας, οι όποιες προσπάθειες συνεννόησης απέβησαν άκαρπες. Αδιάψευστη μαρτυρία η επιστολή του υπουργού Παιδείας την 1η Αυγούστου ’97, στην οποία διατυπωνόταν με σαφή τρόπο και με τεκμηριωμένα στοιχεία η άρνηση της Ν.Δ. Προς τι ένα τέτοιο

μέτωπο άρνησης; Δεν χρειαζόταν συνεργασία για τις πτυχές της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης;

- Αλλά, και στην Εξωτερική Πολιτική η στάση των κομμάτων της Αντιπολίτευσης είναι παγκοίμως γνωστή. Παρά τις συνεχείς προσπάθειες της κυβέρνησης για συνεννόηση σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα, παρά τη συνεχή ροή πληροφόρησης από πλευράς υπουργείου Εξωτερικών για όλο το φάσμα των κρίσιμων θεμάτων της εξωτερικής μας πολιτικής προς διαμόρφωση ενός κοινού πλαισίου, η Αντιπολίτευση “επιχειρηματολογεί” με συνθήματα και φραστικά πυροτεχνήματα που αρχίζουν από την απλή μικροκομματική αντιπαράθεση, εναλλάσσονται με άλλα περί “συνεχούς υποχωρητικότητας” και “εγκατάλειψης θέσεων” και κορυφώνονται στα περί “προδοσίας” και σε άλλα ηχηρά παρόμοια. Ας σταματήσει επιτέλους αυτή η προσφιής τακτική πλειοδοσίας από μέρους των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.
- Αλλά, και από τις επιτροπές προμηθειών απεχώρησε η Ν.Δ., προφανώς για να καταγγείλει την ίδια την κυβέρνηση. Εποικοδομητική αντιπολίτευση δεν θα συναντήσετε πουθενά γιατί έχετε κορεστεί από ένα στείρο αντιπολιτευτικό λόγο.
- Γιατί τόση δυσπιστία από μέρους της Ν.Δ έναντι των διαρκών κοινοβουλευτικών επιτροπών; Γιατί απλούστατα δεν την ενδιαφέρει η ανταλλαγή απόψεων, δεν την ενδιαφέρει η εξέταση των θεμάτων επί της ουσίας. Αυτό που την ενδιαφέρει είναι ο τύπος του διαλόγου προκειμένου να τον αξιοποιεί μόνο προς την κατεύθυνση της άρνησης και της συστηματικής κωλυσιεργίας. Θα πρέπει να γνωρίζει η Ν.Δ ότι τα θέματα δεν εξετάζονται επί της διαδικασίας, εξετάζονται επί της ουσίας.
- Η κυβέρνηση πιστεύει στο διακομματικό διάλογο και στην πολιτική και κοινωνική συναίνεση που είναι προς όφελος της χώρας και του λαού. Προσωπικά είχα πολλούς κύκλους επαφών με τους πολιτικούς αρχηγούς. Επιδιώκω τη συνεννόηση. Διάλογος όμως δε σημαίνει μετάθεση επίλυσης προβλημάτων σε ατέρμονες συζητήσεις. Έχουμε την εντολή να λύσουμε συγκεκριμένα προβλήματα. Επιδιώκουμε να τα λύσουμε με διάλογο, όμως η ευθύνη μας απέναντι στο λαό είναι να λύσουμε τα προβλήματα της Δημόσιας Διοίκησης, της Παιδείας, της Εξωτερικής Πολιτικής και αυτό ακριβώς κάνουμε.